μεν τὸ στόμα μὲ καλὴν σιωπήν. ἐπειδὴ διὰ κάθε λόγον ἀργὸν καὶ ἄπρεπον, ὁποῦ συντυχαίνουσιν οἱ ἄνθρωποι, μέλλει νὰ δώσουν ἀπολογίαν τὴν ὥραν τῆς κρίσεως. καθὼς εἶπεν αὐτὸς ὁ κύριος. ὁμοίως ἃς φυλάξωμεν τὴν ὀφειλομένην ἐγκράτειαν. νὰ μὴ τρώγωμεν ἀπηγορευμένα βρώματα, οὐδὲ περισσότερον ἀπὸ τὴν χρείαν μας. τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς ἃς φυλάξωμεν. νὰ μὴ κιτάζουσιν μὲ πάθος. ἀλλὰ μὲ σωφροσύνην καὶ εὐλάβειαν. ὅτι ὅποιος κιτάξῃ γυναῖκα μὲ ἔρωτα καὶ τὴν ἐπιθυμήσει ἐμοίχευσεν αὐτὴν μὲ τὸν νοῦν καὶ μὲ τὴν καρδίαν του. τὴν ἀκοὴν ἃς σφαλίσωμεν ἀπὸ τραγούδια ψυχοβλαβῆ καὶ μουσικὰ ὄργανα. οὔτε καταλαλιὰς καὶ κατακρίσες νὰ ἀκούωμεν. ἀλλὰ μάλιστα τοὺς καταλαλοῦντας ἃς ἐπιστομίζωμεν. διὰ νὰ μὴν ἁμαρτάνωμεν διπλὰ βλάπτοντας ἡμᾶς καὶ ἐκείνους, ὁποῦ τὰ λέγουσιν, μὲ τὸ νὰ μὴ τοὺς ἐμποδίσωμεν τὴν φονικὴν προαίρεσιν. ὅτι κατὰ ἀλήθειαν. φόνος λογᾶται καὶ ἡ κατάκρισις. τὰς δὲ χεῖρας ἃς φυλάξωμεν ἀπὸ ἀδικίαις καὶ ἁρπαγαῖς καὶ αἰσχρὰ ψηλαφήματα, καὶ τοὺς πόδας ἀπὸ κακὰ καὶ ἄδικα διαβήματα. ὁμοίως καὶ τὴν ὄσφρησιν ἀπὸ ἡδονικὰ ἀρώματα καὶ μυρίσματα. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν. „ ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον. ἔδειξεν ὁ Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς τὰ σημεῖα τοῦ πάθους πληροφορῶν αὐτοὺς καὶ πιστούμενος, μὲ τὴν ὄψιν καὶ τὴν ψηλάφησιν. ὅτι ἀληθινὸν ἦτον καὶ ὄχι κατὰ φαντασίαν, τὸ σῶμα ὁποῦ ἐφαίνετο. καὶ ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀληθέστατα ἐκεῖνο, ὁποῦ ἐσταυρώθη καὶ ἐνεκρώθη ὡς ἄνθρωπος. καὶ [illegible] καθὼς τοὺς ἔλεγε πρότερον. πάλιν ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ἡ καρδία. τοῦτο λοιπὸν μὲ τὸ ἔργον ἐπλήρωσε, χαροποιήσας τοὺς ἀποστόλους καὶ βεβαιώσας αὐτοὺς εἰς τὴν ἀκριβεστάτην πίστιν. ἐπειδὴ δὲ εἴχασιν οἱ μαθηταὶ ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους πόλεμον, τοὺς εἶπεν. εἰρήνη ὑμῖν. διὰ νὰ τοὺς δώσῃ τὴν [illegible] τοῦ πολέμου παραμυθίαν καὶ παράκλησιν. ὅτι καθὼς εἶπε πρὸς ταῖς γυναῖκας ὁ κύριος χαίρετε. διὰ νὰ ταῖς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν πρώτην λύπην, ὁποῦ εἶχε τὸ γένος τῶν γυναικῶν, διὰ τὴν προπατορικὴν τῆς Εὔας παράβασιν. οὕτως ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τὴν εἰρήνην. διὰ τὸν πόλεμον ὁποῦ εἶχαν καὶ ἔμελλε νὰ ἔχουσιν ἀπὸ τοὺς διώκτας διὰ τὸ κήρυγμα. καὶ διπλασιάζει τὰς εὐλογίας ὁ κύριος, διὰ νὰ [illegible] τὰ δῶρα τῆς χάριτος. καθὼς καὶ εἰς τὸν Ἀβραὰμ ἐπίσης λέγοντας. ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε. καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε. κατασπάζεται οὖν πάλιν ἐκείνους κατὰ τὸ σύνηθες. εἰρήνη εἰς ἐσᾶς λέγοντας. καὶ βάνονται ὥσπερ τινὰ νόμον εἰς τὰ τέκνα τῆς ἐκκλησίας τὴν ἀγάπην, νὰ ἀγαπῶμεν τὸν θεὸν καὶ ἀλλήλους μας. ὅτι δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν ἀγάπην ἄλλο πρᾶγμα ὑψηλότερον. καὶ ἀπὸ τὴν συμφωνίαν καὶ ὁμόνοιαν ψυχωφελέστερον καὶ τερπνότερον. ἀγάπη ὁ θεὸς ὀνομάζεται. καὶ ἡ κατὰ θεὸν εἰρήνη ὑπερβαίνει πάντα νοῦν καὶ διάνοιαν. παρηγορῶντας δὲ τοὺς ἀποστόλους καὶ παραθαρρύνοντας, εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ κύριος. καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατὴρ κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. ἰδοὺ τὴν ἐργασίαν μου ὦ μαθηταὶ ἀναδέχεσθε. λοιπὸν ἔχετε εἰς ἐμένα τὸ θάρρος σας. ὅτι ἐγὼ εἶμαι μὲ τοῦ λόγου σας. νὰ μὴν ἔχετε τινὰ δυσκολίαν εἰς τὴν πνευματικὴν ὑπηρεσίαν. ὅτι καθὼς ἐγὼ ἐτελείωσα ὅλα ἐκεῖνα, ὁποῦ ἦσαν πρὸς σωτη-

ρίαν τῶν ἀνθρώπων χρειαζόμενα. καὶ ἐκαταδέχθηκα νὰ σταυρωθῶ διὰ τὴν ἀγάπην τους. καὶ τὴν τυραννίδα τοῦ θανάτου κατέλυσα. οὕτω πρέπει καὶ ἐσεῖς, ὁποῦ σᾶς στέλλω εἰς τὸ σωτήριον κήρυγμα. νὰ ὑπάγετε εἰς ὅλον τὸν κόσμον πρόθυμα. νὰ εὐαγγελίζετε τοὺς ἀνθρώπους τόσα ἀγαθά. καὶ νὰ ἀγωνισθῆτε ἕως θανάτου, διὰ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. καὶ τοῦτο εἰπών, λέγει αὐτοῖς. λάβετε πνεῦμα ἅγιον. ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας ἀφίενται αὐτοῖς. ἄν τινων κρατεῖτε κεκράτηνται. ἀφότις ἐλάμπρυνε τοὺς μαθητὰς ὁ κύριος μὲ τὸ μεγάλο τῆς ἀποστολῆς ἀξίωμα, καὶ τοὺς ἔκαμεν οἰκονόμους τῶν θείων μυστηρίων καὶ ἱερουργοὺς καὶ κήρυκας τοὺς ἁγιάζει πάλιν τώρα. καὶ δίδει τους ἐξουσίαν καὶ πνεῦμα ἅγιον, ὄχι μόνον νὰ ἀνασταίνουν νεκρούς, καὶ ἄλλα τινὰ νὰ τελοῦσι θαυμάσια. ἀλλὰ τὸ κρεῖττον καὶ ἀξιώτερον, νὰ συγχωροῦν ἁμαρτήματα. ὕστερον δὲ πάλιν μετὰ τὴν ἀνάληψιν, ἐκατέβη οὐσιωδῶς αὐτὸ τὸ ὁμότιμον καὶ ὁμοούσιον πνεῦμα. καὶ τοὺς ἐχάρισεν ὅλας τὰς δυνάμεις καὶ ἐνεργείας θεοπρεπέστατα. ἐνεφύσησεν ὁ Χριστός, φανερώνοντας, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ δημιουργὸς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. καθὼς λέγει ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν γένεσιν. καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς. ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς παρακοῆς ὁ Ἀδὰμ ἐξέπεσεν ἀπ' ἐκείνην τὴν ἀρχαίαν πνοήν. καὶ ἦλθεν εἰς θάνατον, ἀνεκαίνισε πάλιν αὐτὸς ὁ Χριστὸς τὸν ἄνθρωπον, καταργήσας τὸ θάνατον. καὶ τὸν ἤφερεν εἰς τὴν πρότερα πνοὴν μὲ τὸ θεῖον αὐτοῦ ἐμφύσημα. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος Δίδυμος, δὲν ἦτον μετ' αὐτοὺς ὁπόταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί. εἴδαμεν τὸν κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. ἐὰν δὲν ἰδῶ εἰς τὰς χεῖρας του τὸν τύπον τῶν ἥλων. καὶ νὰ βάλω τὸ δακτυλίμου εἰς τὴν πληγὴν τῶν καρφίων. καὶ εἰς τὴν πλευράν του τὸ χέριμου, δὲν τὸ θέλω πιστεύσει, πῶς ἀνεστάθηκεν. ὁ δεσπότης Χριστὸς ἦλθεν εἰς τοὺς μαθητάς, καὶ ὁ δοῦλος Θωμᾶς δὲν ἦτο μὲ τοὺς ἄλλους ὅταν ἐφάνηκεν. ἡ εἰρήνη ἐδίδετο. καὶ ὁ μαθητὴς ἐκεῖ δὲν εὑρίσκετο. οἱ ἄλλοι ἐχάρησαν ἰδόντες τὸν ποθούμενον, καὶ αὐτὸς ἐπικραίνετο. ὅλοι ἦσαν ἐκεῖ συναγμένοι, καὶ αὐτὸς μόνος ἔλειπεν ὅτι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων ἦσαν διασκορπισμένοι, ὡς εἴπομεν οἱ ἀπόστολοι. καὶ διὰ αὐτὸ ἔτυχε. καὶ ὁ Θωμᾶς δὲν ἐπρόφθασε. πλὴν τοῦτο δὲν ἔγινε ματαίως καὶ ἀνωφέλευτα. ἀλλὰ ἦτον θεοῦ οἰκονομία καὶ πρόνοια. διὰ νὰ πιστωθῇ βεβαιότερα μὲ τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ ἡ ἀνάστασις τοῦ σωτῆρος. ὅτι ἐὰν εὑρίσκετο καὶ αὐτὸς ἐκεῖ μὲ τοὺς ἄλλους, δὲν ἐδίσταζε νὰ ἀπιστήσῃ. λοιπὸν καλὰ εἶναι ὅτι καὶ ἔλιπε. καὶ δὲν ἐπίστευεν, ἕως ὁποῦ τὸν ἐψηλάφησεν ὕστερα. καὶ οὕτως ἐδίδαξε τοὺς μεταγενεστέρους, νὰ πιστεύουσι. λοιπὸν ἡ ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ, ἔγινεν αἰτία τῆς ἐδικῆς μας πίστεως. καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων. καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν. εἰρήνη ὑμῖν. „ εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ. φέρε τὸν δακτυλόν σου ὧδε. καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου. καὶ „ φέρε τὴν χεῖρά σου. καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου. καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλ- „ λὰ πιστός. πάλιν ἐπέλαμψεν εἰς τοὺς μαθητὰς παραδόξως ὁ κύριος. καὶ „ μὲ ὅλον ὁποῦ ἦσαν ἡ πόρταις σφαλισμέναις, εὑρέθη εἰς τὸ μέσον τους. „